

Vakterna dirigerar trafiken med fioler

Sån't händer bara i Bingsjö

BINGSJÖ. ONSDAG

► I Bingsjö har ordningsvakterna varken spadar, vimplar, flaggor eller pinnar i händerna när de dirigerar trafiken.

De har fioler.

Det är några timmar kvar till invigningen av den 36:e spelmannsstämman i Bingsjö – dagen då byn ökar sitt invånarantal med 100 gånger.

Folk är redan på plats.

Man sitter på Tunet nedanför Peckos-Svea och spelar, i lanthandeln är köerna 20 meter långa, varenda gräsplätt är upptagen av tält eller husvagnar, någon säljer kaffe och kärleksmums i ett garage, fåren bräker och det råder en spänd förväntan inför vad kvällen kommer att bjuda.

Bingsjöstämman är Agne Bäckströms verk.

Han behövde någon som kunde koka kaffe till en konsert i bykapellet för snart 40 år sen.

Han frågade Peckos-Svea. Hon sade ja. Första året kom 450 spelmän. Sen har snöbollen rullat – som mest har 15 000 dragit runt i byn och spelat.

Men faktum är att Bingsjöstämman var på fallrepet för tre, fyra år sen. Det gick på tomgång.

Fast då fick man fart på stämman igen.

Genom att plocka bort moderniteterna och återgå till det gamla: till traditionerna.

– Vi tog bort den stora scenen med elektriska förstärkare. Byn

Bingsjö blev mer delaktig i arrangemanget.

– Nu är stämman en angelägenhet för Bingsjöborna och hemvändare. Och vi på Folkmusikens hus och Spelmansförbundet hjälper till, säger Per Gudmundson, känd fiolspelman.

Nu går han bygatan fram i storstövlar och försöker hålla ordning på trädarna.

Fast den här festivalen är inte så noga med etiketter och allmänna uppfattningar om hur festivaler ska vara.

Okej, det finns ett program förstås. Här spelar Kungs Levi och Alm Nils – dagens virtuoser på fiol – och här spelar morgondagens mästare.

Och i kapellet sjunger Lena Willemark med flera.

Men det är de spontana konserterna på Tunet som är Bingsjöstämman: när Äppelbo gånglåt blandas med grannens Leksands brudmarsch, när fårens bråk ger molltoner åt en grupp med dragspel.

– Spelmansstämmans själ är spontaniteten, mötena och buskspelet, säger Gudmundson, en fiolmusikens eldsjäl, sprungen ur den yngre generationen som med vördnad för det som varit ger liv åt nutid.

Bingsjöstämman pågår i tre dagar. Redan i tisdags morse kom de första till byn med fiollådor under armen. Vid fyra-tiden på onsdagsmorgonen drogs den sista stråken. Folk dansade på

Far och dotter. Agnes och Christer Odén från Strängnäs spelar Slängpolska från Småland.

Foto: MIKAEL FORSLUND

parkeringen utanför affären till tre. Sen blev det tyst.

Den magiska onsdagsnatten är ännu längre. Det blir egentligen aldrig tyst förrän till lunch på torsdag. Och därefter lär det väl vilas innan hemfärden...

Bingsjö är fiolstämmornas stämma. Nummer ett. Egentligen ganska självklart; här finns ju fioltraditionen, alltifrån Peckos Per och Hjort Anders till Peckos Gustaf.

Och då faller det sig naturligt att ordningsvakterna dirigerar trafiken med fioler i händerna.

Sån't händer bara i Bingsjö

PER MALMBERG

Lätt att bära. Owe Jansson med sin kontrabas från Kungsberget vandrar över ängen för att söka spelkompisar.

Framtid. Ellinor Junås, sex år, från Huddinge Suzuki-förening spelar i en grupp som heter Musik vid Siljans barnkurser.